

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 24C/217/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1111244951
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. René Milták
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2016:1111244951.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred samosudcom JUDr. René Miltákom v právnej veci navrhovateľov: 1./ T. T. T., B. XX. XX. XXXX, X. Z. Č. XX, XXX XX Bratislava, Š. C. U., X./ H. W. na T., B. XX. XX. XXXX, X. P. G. Č. XXX, XXX XX P. G., Š. C. U., Z. C.: N. Y. T., X. P. G. Č. XXX, XXX XX P. G., X./ P. Š., B. XX. XX. XXXX, X. I. Č. XXX/X, XXX XX W. B. T., Š. C. U., X./ J. T., B. XX. XX. XXXX, X. V. Č. X, XXX XX Bratislava, Š. C. U., X./ Y. C. C., B. XX. XX. XXXX, X. Y. W. Č. XX, I., Š. C. U., X./ U. X., B. XX. XX. XXXX, X. X. T. XXX/X, U., Š. C. H. U., X./ L. C., B. XX. XX. XXXX, X. W. XXXX/XX, Bratislava, Š. C. U., X./ Y. O., B. XX. XX. XXXX, X. O. V. Č. XXX, XXX XX Bratislava, Š. C. U., X./ T. L. C., B. XX. XX. XXXX, X. Y. H. Č. X, XXX XX Bratislava, Š. C. U., XX./ H. L., B. XX. XX. XXXX, X. Š. Č. XXXX/XX, Bratislava, Š. C. U., XX./ T. U. G. C., B. XX. XX. XXXX, X. C. Č. XXX, XXX XX C., Š. C. U., Z. C.: N. H. G., X. C. Č. XXX, XXX XX C., XX./ L. T., B. XX. XX. XXXX, X. V. Č. XXX/X, XXX XX V. Č., Š. C. U., XX./ Š. G., B. XX. XX. XXXX, X. T. T. Č. XX/XX, XXX XX L., Š. C. U., XX./ W. V., B. XX. XX. XXXX, X. J. Č. XXXX/XX, XXX XX Ž. N., Š. C. U., XX./ H. W., B. XX. XX. XXXX, X. X. Č. XXXX/XA, XXX XX K., Š. C. U., XX./ Q. L., B. XX. XX. XXXX, X. Ž. Č. X, Bratislava, Š. C. U., XX./ N. Y. D., B. XX. XX. XXXX, X. X. Č. X, XXX XX Bratislava, Š. C. U., XX./ H. T., B. XX. XX. XXXX, X. O. Č. XXX/XX, XXX XX B. L., XX./ J. P., B. XX. XX. XXXX, X. Š. Č. XX, I., Š. C. U., XX./ T. L., B. XX. XX. XXXX, X. O. Č. XX, XXX XX Bratislava, Š. C. U., XX./ L. T. U., S., B. XX. XX. XXXX, X. P. Č. X/ A, Bratislava, Š. C. U., XX./ W. P., B. XX. XX. XXXX, X. K. Č. X, XXX XX Ž., Š. C. U., XX./ H. R., B. XX. XX. XXXX, X. Š. Č. XXX, XXX XX B., Š. C. U., XX./ T. J., B. XX. XX. XXXX, X. D. X. T. Č. XX, XXX XX T., Š. C. U., XX./ N. U. J., B. XX. XX. XXXX, X. T. G. Š. Č. X, XXX XX L., Š. C. U., XX./ L. J., B. XX. XX. XXXX, X. V. Č. X, XXX XX Bratislava, Š. C. U., XX./ T. J., B. XX. XX. XXXX, X. P. Č. XX, XXX XX O., Š. C. U., XX./ H. L. T., B. XX. XX. XXXX, X. Š. Č. XXX/X, XXX XX R., Š. C. U., XX./ Y. Ď., B. XX. XX. XXXX, X. V. Č. XX/XX, Bratislava, Š. C. U., XX./ T. V., B. XX. XX. XXXX, X. V. Č. XX, XXX XX T., Š. C. U., XX./ N. H. V., B. XX. XX. XXXX, X. P. Č. X, XXX XX Bratislava, Š. C. U., XX./ H. K., B. XX. XX. XXXX, X. W. Č. XX, O., Š. C. U., XX./ Š. V., B. XX. XX. XXXX, X. Š. Č. XX, XXX XX Bratislava, Š. C. U., XX./ T. B. W., B. XX. XX. XXXX, X. T. Č. XXX, XXX XX J., Š. O. C. U., Z. T.: W. W., X. T. Č. XXX, XXX XX J., XX./ Y. U. T., B. XX. XX. XXXX, X. Š. Č. XX, XXX XX I., Š. C. U., XX./ Y. U. O. Š., B. XX. XX. XXXX, X. Y. Č. XX, Bratislava, Š. C. U., XX./ N. Y. W., S., B. XX. XX. XXXX, X. T. Č. XX/a, XXX XX U., Š. C. U., XX./ Z. T. Á., B. XX. XX. XXXX, X. P.-C., XXX XX, Š. C. U., XX./ L. G. R. D., B. XX. XX. XXXX, X. L. Č. X, XXX XX Bratislava, Š. C. U., XX./ Z. L. N., B. XX. XX. XXXX, X. L. Š. Č. XXX/X-X., N., Š. C. U., XX./ N. X. X., B. XX. XX. XXXX, X. W. Č. XX, XXX XX W., Š. C. U., XX./ Z. J., B. XX. XX. XXXX, X. V. Č. XXX, XXX XX V., Š. C. U., XX./ K. L., B. XX. XX. XXXX, X. C. Č. XXX/XX, XXX XX B. J., Š. C. U., XX./ H. T., B. XX. XX. XXXX, X. U. Č. X, L., Š. C. U., P. L. Z.: K. & L., U. G. C., U. U. G. Č. X, XXX XX Bratislava, proti odporcovi: Slovenská G. - B. G. X. U., U. U. N. W. X, XXX XX Bratislava, C. náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci, takto

rozhodol:

Súd nepožiadala Súdny dvor Európskej únie o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a návrh navrhovateľov na prerušenie konania z a m i e t a.

Súd žalobu z a m i e t a.

Odporcovi súd náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ 1./ sa na základe žalobného návrhu zo dňa 22. 12. 2011 domáhal náhrady škody vo výške 11 924,56 Eur s príslušenstvom, spôsobenej nesprávnym úradným postupom odporcu.

Súd v priebehu konania na základe uznesenia č.k. 24C/217/2011-205 zo dňa 16. 06. 2015 v spojení s opravným uznesením č. k. 24C/217/2011-252 zo dňa 13. 07. 2015 a na základe uznesenia č.k. 24C/217/2011-452 zo dňa 27. 01. 2016 spojil predmetné konanie

s obdobnými konaniami, vedenými Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 24C/179/2011, 24C/181/2011, 24C/183/2011, 24C/184/2011, 24C/185/2011, 24C/186/2011, 24C/188/2011, 24C/190/2011, 24C/191/2011, 24C/193/2011, 24C/195/2011, 24C/196/2011, 24C/197/2011, 24C/198/2011, 24C/200/2011, 24C/201/2011, 24C/203/2011, 24C/204/2011, 24C/205/2011, 24C/206/2011, 24C/207/2011, 24C/208/2011, 24C/210/2011, 24C/211/2011, 24C/212/2011, 24C/213/2011, 21C/215/2011, 24C/216/2011, 24C/218/2011, 24C/220/2011, 24C/221/2011, 24C/222/2011, 24C/223/2011, 24C/22/2012, 24C/23/2012, 24C/24/2012, 24C/65/2012, 24C/66/2012, 24C/152/2012, 24C/6/2013, 24C/208/2013, 17C/145/2014 a 17C/146/2014 s tým, že tieto konania sa budú ďalej viesť pod spisovou značkou 24C/217/2011.

Súd v priebehu konania na základe uznesenia č.k. 24C/217/2011-472 zo dňa 17. 05. 2015 rozhodol tak, že z dôvodu úmrtia pôvodnej navrhovateľky 7./ Q.I. C. dňa XX. XX. XXXX, ďalej procesne konal s L. C., B.. XX.XX.XXXX, bytom W. XXXX/XX, Bratislava ako navrhovateľom 7./, resp. z dôvodu úmrtia pôvodného navrhovateľa 16./ P. L.N. J. XX. XX. XXXX ďalej procesne konal s Q. L., B.. XX. XX. XXXX, X. Ž. Č.. X, Bratislava ako navrhovateľkou 16./.

Súd v priebehu konania na základe uznesenia č.k. 24C/217/2011-475 zo dňa 17. 05. 2016 zastavil konanie a to v časti voči navrhovateľke U. W.Q., B.. XX. XX. XXXX, bytom Š. Č.. X, XXX XX Bratislava, z dôvodu späťvzatia žalobného návrhu (§ 96 O.s.p.).

Navrhovatelia 1./ až 44./ v žalobe uviedli, že odporca sa dopustil nesprávneho úradného postupu pri uskutočňovaní dohľadu nad finančným trhom a to pokiaľ ide o činnosť PODIELOVÉHO DRUŽSTVA SLOVENSKE INVESTÍCIE (ďalej aj „PDSI“ alebo „Družstvo“), ktorého boli členmi. Navrhovatelia vložili svoje peňažné prostriedky do PDSI, ktoré zhromažďovalo peňažné prostriedky od svojich členov a zabezpečovalo ich zhodnocovanie na základe verejnej ponuky majetkových hodnôt a na základe Prospektu investície schváleného Národnou bankou Slovenska (ďalej aj "NBS"), pričom na uvedenú činnosť používalo výhradne spoločnosť CAPITAL INVEST, o.c.p., a.s. (ďalej aj "OCP" alebo „obchodník s cennými papiermi“), s ktorým PDSI uzatvorilo zmluvu s názvom Zmluva o správe portfólia cenných papierov (ďalej aj „ZoSPCP“).

Miera zhodnotenia peňažných prostriedkov vložených navrhovateľmi do PDSI mala predstavovať v súlade s Prospektom investície 8 % (garantovaná výška zhodnotenia). OCP následne skončil svoju činnosť ku dňu 30. 04. 2010, avšak Družstvu neodovzdal žiadne portfólio cenných papierov, ani zverené peňažné prostriedky, a preto Družstvo nemalo prostriedky na výplatu zverených prostriedkov, vrátane ich zhodnotenia. Navrhovateľom preto konaním OCP, v spojení s jeho činnosťou pre PDSI vznikla škoda, nakoľko ich majetok sa zmenšil o sumu do PDSI vložených a nevrátených finančných prostriedkov. Navrhovateľom tak mala vzniknúť škoda v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom NBS, ktorá

1./ neurobila riadne a včas úkony potrebné na nápravu zistených nedostatkov, ani na ich zamedzenie do budúcnosti, pričom vedela alebo musela vedieť, že zistené nedostatky v činnosti OCP zasahujú do práv a právom chránených záujmov PDSI vo vzťahu k jeho záväzkom voči členom,

2./ vo vzťahu k PDSI nevykonala potrebné opatrenia na zabránenie vzniku škody na majetku, ktorý zverilo OCP, najmä však neupozornila včas PDSI na riziká, vyplývajúce z činnosti OCP,

3./ nezasiahla včas a účinne voči OCP a tým zbytočnými prietahmi spôsobila, že OCP mohol pokračovať v protiprávnom konaní na ujmu PDSI a tretích osôb, vrátane navrhovateľov až do 01. 03. 2011, keď NBS odobrala OCP povolenie na poskytovanie investičných služieb,

4./ NBS nereagovala na list PDSI zo dňa 24. 06. 2010, ktorým dalo podnet na vyhlásenie OCP za neschopného plniť záväzky voči klientom a spôsobila, že PDSI si nemohlo uplatniť nárok na náhradu za nedostupný klientský majetok zverený navrhovateľmi OCP u Garančného fondu investícií a tak uspokojiť následné nároky svojich členov,

5./ NBS inými zbytočnými prietahmi, resp. svojou nečinnosťou spôsobila, že neprijala voči OCP vhodné opatrenia (sankcie), ktorými by zabezpečila, že by nemohol nakladať so svojim majetkom inak, než za

účelom uspokojenia pohľadávok navrhovateľov, resp. tretích osôb, aj keď vedela a musela vedieť, že OCP pri vykonávaní činnosti porušuje zákon.

Navrhovatelia uviedli, že Prospekt investície bol zo strany PDSI vypracovaný ku dňu 20. 02. 2002 a doplnený dodatkami zo dňa 21. 03. 2003 a 03. 06. 2008. NBS rozhodnutím zo dňa 30. 05. 2011, č. ODT-10890-4/2010, v rámci výkonu dohľadu nad PDSI, mu zakázala predaj majetkových hodnôt z dôvodu neaktuálnosti Prospektu investície, vzhľadom k tomu, že sa zmenili skutočnosti v ňom uvedené. V Prospekte investície sa nenachádzali aktuálne údaje a/ o predmete podnikania, b/ o členoch predstavenstva a dozornej rady, c/ o subjektoch, ktoré ovládajú PDSI, d/ o subjektoch, s ktorými je PDSI majetkovo prepojené, e/ o zmluvách, ktoré zabezpečujú odbyt výrobkov PDSI alebo realizáciu služieb, ktoré poskytuje, f/ o majetkových aktívach, ktoré sa majú nadobudnúť z peňažných prostriedkov nadobudnutých na základe verejnej ponuky majetkových hodnôt a základné strategické zámery podnikateľskej činnosti PDSI. V rozhodnutí pritom NBS ustálila trvanie neaktuálnosti Prospektu od mája 2010, teda účelovo len necelé dva týždne po tom, ako v rámci výkonu dohľadu nad PDSI, mu doručila výzvu zo dňa 20. 04. 2010 na predloženie dokladov a informácií k údajom zahrnutými do Prospektu investície. Neaktuálnosť Prospektu investície pritom siahala späť ku dňu 31. 12. 2006. Dňa 27. 08. 2007 došlo k stretnutiu medzi poverenými členmi predstavenstva PDSI a zástupcami NBS práve z dôvodu nedodržovania Prospektu investície. PDSI teda porušovalo povinnosti stanovené v § 129 ods. 3 v spojení s § 128 ods. 1 písm. b), c), h) a § 125c ods. 1 v spojení s § 127 ods. 4 zákona č. 566/2001 Z.z. od roku 2006, avšak NBS voči PDSI zakročila až v máji 2011. PDSI ako vyhlasovateľ verejnej ponuky majetkových hodnôt ako aj OCP patrili k povinne dohliadaným subjektom, a preto bola NBS povinná zisťovať a vyhodnocovať informácie a podklady o skutočnostiach, týkajúcich sa dohliadaných subjektov v zmysle § 137 ods. 2 zákona č. 566/2001 Z. z. NBS už v roku 2007 pri kontrole PDSI zistila nedostatočné rozloženie portfólia, ktoré bolo tvorené zmenkou jediného emitenta - spoločnosti CI HOLDING a.s., pričom rizikovosť rozloženia portfólia dohliadaného subjektu (ako to aj vyplýva zo zápisu z prerokovania nedostatkov) patrí k jedným z najdôležitejších ukazovateľov, ktoré má NBS sledovať pri výkone dohľadu. NBS sa uspokojila s rozložením portfólia namiesto jednej do troch zmieniek bez využitia akýchkoľvek dostupných sankčných a nápravných opatrení voči PDSI v zmysle § 144 ods. 4 zákona č. 566/2001 Z.z. NBS v rámci kontroly, rozhodnutím zo dňa 20. 08. 2008, č. OPK-9750/3/2007, uložila OCP pokutu vo výške 300.000,-Sk za porušenie povinností, stanovených zákonom č. 566/2001 Z.z., pričom o výsledkoch tejto kontroly ani navrhovateľa ani Družstvo nikdy neinformovala. Ani po vydaní rozhodnutia a zisteniach v roku 2007 NBS nevyužila svoje kompetencie dané zákonom č. 566/2001 Z.z., existujúce už od roku 2007, neprijala žiadne kontrolné alebo významnejšie opatrenia tak voči OCP, ako aj voči PDSI, čím umožnila ich ďalšiu činnosť a spôsobila, že navrhovateľovi 1./ T. T. vznikla škoda vo výške 11 924,56 Eur s príslušenstvom, navrhovateľke 2./ T. H. W. T. vznikla škoda vo výške 718,45 Eur s príslušenstvom, navrhovateľke 3./ P. Š. vznikla škoda vo výške 537,74 Eur s príslušenstvom, navrhovateľovi 4./ J. T. vznikla škoda vo výške 9 783,09 Eur s príslušenstvom, navrhovateľke 5./ Y. C. vznikla škoda vo výške 2 068,76 Eur s príslušenstvom, navrhovateľke 6./ U. X. vznikla škoda vo výške 4 378,01 Eur s príslušenstvom, navrhovateľovi 7./ L. C. vznikla škoda vo výške 11 679,32 Eur s príslušenstvom, navrhovateľovi 8./ Y. O. vznikla škoda vo výške 1 505,68 Eur s príslušenstvom, navrhovateľke 9./ T. L. vznikla škoda vo výške 679,23 Eur s príslušenstvom, navrhovateľke 10./ H. L. vznikla škoda vo výške 21 603,15 Eur s príslušenstvom, navrhovateľke 11./ T. U. G. vznikla škoda vo výške 516,60 Eur s príslušenstvom, navrhovateľke 12./ L. T. vznikla škoda vo výške 7 878,65 Eur s príslušenstvom, navrhovateľovi 13./ Š. G. vznikla škoda vo výške 2 617,20 Eur s príslušenstvom, navrhovateľke 14./ W. V. vznikla škoda vo výške 4 945,09 Eur s príslušenstvom, navrhovateľke 15./ H. W. vznikla škoda vo výške 1 975,21 Eur s príslušenstvom, navrhovateľke 16./ Q. L. vznikla škoda vo výške 7 700,85 Eur s príslušenstvom, navrhovateľovi 17./ N.. Y. D. vznikla škoda vo výške 40 574,18 Eur s príslušenstvom, navrhovateľke 18./ H. T. vznikla škoda vo výške 7 419,19 Eur s príslušenstvom, navrhovateľke 19./ J. P. vznikla škoda vo výške 729,27 Eur s príslušenstvom, navrhovateľke 20./ T. L. vznikla škoda vo výške 16 468,01 Eur s príslušenstvom, navrhovateľke 21./ L.. T. U., S.. vznikla škoda vo výške 400,- Eur s príslušenstvom, navrhovateľke 22./ W. P. vznikla škoda vo výške 400,- Eur s príslušenstvom, navrhovateľke 23./ H. R. vznikla škoda vo výške 2 950,97 Eur s príslušenstvom, navrhovateľovi 24./ T. J. vznikla škoda vo výške 537,74 Eur s príslušenstvom, navrhovateľovi 25./ Ing. U. J. vznikla škoda vo výške 3 220,45 Eur s príslušenstvom, navrhovateľovi 26./ L. J. vznikla škoda vo výške 1 531,36 Eur s príslušenstvom, navrhovateľke 27./ T. J. vznikla škoda vo výške 3 220,45 Eur s príslušenstvom, navrhovateľke 28./ H. L. T. vznikla škoda vo výške 5 874,06 Eur s príslušenstvom, navrhovateľovi 29./ Jánovi Ďurišovi vznikla škoda vo výške 744,27 Eur s príslušenstvom, navrhovateľke 30./ T. V. vznikla škoda vo výške 7 412,86 Eur s príslušenstvom, navrhovateľovi 31./

N.. H. V. vznikla škoda vo výške 6 000,- Eur s príslušenstvom, navrhovateľke 32./ H. K. vznikla škoda vo výške 40 334,61 Eur s príslušenstvom, navrhovateľovi 33./ Š. V. vznikla škoda vo výške 1 781,96 Eur s príslušenstvom, navrhovateľke 34./ B. W. vznikla škoda vo výške 546,65 Eur s príslušenstvom, navrhovateľke 35./ Y.. U. T. vznikla škoda vo výške 1 672,48 Eur s príslušenstvom, navrhovateľovi 36./ JUDr. U. Š. vznikla škoda vo výške 34 431,69 Eur s príslušenstvom, navrhovateľovi 37./ N.. Y. W., S.. vznikla škoda vo výške 24 600,- Eur s príslušenstvom, navrhovateľke 38./ Z. T. vznikla škoda vo výške 734,58 Eur s príslušenstvom, navrhovateľke 39./ L.. G.. R. D. vznikla škoda vo výške 3 331,76 Eur s príslušenstvom, navrhovateľke 40./ Z. L. vznikla škoda vo výške 2 132,49 Eur s príslušenstvom, navrhovateľke 41./ N.. X. X. vznikla škoda vo výške 15 828,50 Eur s príslušenstvom, navrhovateľke 42./ Z. J. škodu vo výške 1 092,56 Eur s príslušenstvom, navrhovateľke 43./ K. L. vznikla škoda vo výške 1 003,78 Eur s príslušenstvom, a navrhovateľke 44./ H. T. škoda vo výške 9 086,84 Eur s príslušenstvom.

Navrhovatelia zároveň namietali tvrdenie odporcu o predčasnosti podanej žaloby, keď prebiehajúce konkurzné konanie samo o sebe nevylučuje možnosť podať veriteľom, ktorí si prihlásili pohľadávku do konkurzu, žalobu o náhradu škody proti štátu, pretože súd má povinnosť skúmať, či aktuálny stav konkurzného konania objektívne nevylučuje možnosť uspokojenia navrhovateľov ako veriteľov v konkurznom konaní a ak áno, v akom rozsahu, pričom súd je povinný zohľadniť už napríklad i správu správcu konkurznej podstaty o stave konkurzu.

Odporca uviedol, že PDSI ako podnikateľský subjekt vykonával činnosť podľa Obchodného zákonníka, za ktorú zodpovedalo predstavenstvo ako štatutárny orgán, ktorý zároveň riadil činnosť PDSI a rozhodoval o všetkých záležitostiach PDSI, pokiaľ neboli zákonom, stanovami alebo rozhodnutím členskej schôdze vyhradené inému orgánu. Navrhovatelia si museli byť vedomí skutočnosti, že s investovaním finančných prostriedkov do Družstva je spojené určité riziko a doterajší, príp. propagovaný výnos nie je zárukou budúcich výnosov v súlade s § 129 ods. 1 písm. b) zákona č. 566/2001 Z.z. Úrad pre finančný trh (ktorého kompetencie pri výkone dohľadu prešli od 01. 01. 2006 na NBS) schválil dňa 21. 03. 2002 Prospekt investície podľa § 127 ods. 2 zákona č. 566/2001 Z.z., na základe ktorého bolo PDSI oprávnené ponúkať majetkové hodnoty s lehotou verejnej ponuky majetkových hodnôt 10 rokov. Pri schvaľovaní Prospektu investície úrad postupoval podľa § 127 ods. 4 v spojení s § 125 ods. 7 zákona č. 566/2001 Z.z., pri ktorom posudzoval najmä jeho úplnosť, t.j. či obsahuje všetky údaje podľa § 128 ods. 1 zákona č. 566/2001 Z.z. a tiež vzájomný súlad predložených údajov a ich zrozumiteľnosť, pričom za pravdivosť jednotlivých údajov v ňom uvedených zodpovedal štatutárny zástupca vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt. Prospekt investície neobsahoval ZoSPCP ani Zmluvu o riadení portfólia (ako tvrdili navrhovatelia), keďže zákonnou náležitosťou Prospektu investície bol podľa § 128 ods. 1 písm. a), bod 10 zákona č. 566/2001 Z.z. len zoznam zmlúv, zabezpečujúcich odbyt výrobkov vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt alebo realizáciu poskytovaných služieb. Schválenie Prospektu investície teda neznamenalo schválenie i zmluvy medzi PDSI a OCP, keďže jeho schválením nevznikol medzi PDSI a OCP zmluvný vzťah. Preto eventuálne nedodržovanie povinností zo zmluvy zo strany OCP bolo porušením ich zmluvného vzťahu, ale nie porušením Prospektu investície. Pokiaľ išlo o namietaný nesprávny úradný postup odporca potvrdil, že vykonával dohľad nad činnosťou vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt, avšak len v zákonom vymedzenom a limitovanom rozsahu, a to dohľad nad plnením povinností vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt, ustanovených zákonom č. 566/2001 Z. z, keď kontroloval 1./ zverejnenie schváleného Prospektu investície pred začatím verejnej ponuky (§ 126 ods. 2 a § 127), 2./ aktuálnosť Prospektu investície počas lehoty trvania verejnej ponuky, 3./ plnenie informačných povinností vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt a 4./ splnenie povinnosti predložiť pred zverejnením na posúdenie oznámenie o verejnej ponuke majetkových hodnôt, ako aj 5./ dodržiavanie ustanovenia § 126 ods. 5 zákona č. 566/2001 Z. z. Až s účinnosťou od 01. 06. 2010 bola NBS oprávnená dohliadať aj na skutočnosť, či vyhlasovateľ verejnej ponuky majetkových hodnôt dodržiava schválený Prospekt investície. NBS nemohla vykonávať dohľad nad celkovou činnosťou PDSI ako vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt, pretože by to bolo nezákonným prekročením jej kompetencií. Zo správ predkladaných PDSI pritom nevyplývali informácie o zhoršenej situácii PDSI, PDSI odporcovi neoznámilo, že OCP papiermi neoprávnene vyúčtováva odmenu, neplní si povinnosti zo zmluvy s PDSI. Zároveň, PDSI voči činnosti OCP neprejavilo žiadne výhrady a v tomto smere sa voči nemu nedomáhalo žiadnych nárokov súdnou cestou. Odporca až po 8 rokoch spolupráce obdržal list PDSI zo dňa 15. 04. 2010, v ktorom žiadalo odporcu o preskúmanie postupu OCP a o vykonanie dohľadu na mieste. Odporca vykonal v období od 20. 04. 2010 do 06. 05. 2010 dohľad na mieste u OCP, pričom zistil, že neposkytoval PDSI investičnú službu riadenie portfólia v zmysle zákona č. 566/2001 Z.z.. Vzhľadom k uvedenému NBS vydala dňa 12. 07. 2010 rozhodnutie, č. ODT-8305/2010, o predbežnom opatrení a OCP uložil

povinnosť zdržať sa nakladania s majetkom jeho klientov bez predchádzajúceho písomného súhlasu NBS. Ďalším rozhodnutím zo dňa 21. 12. 2010, č. ODT-8305-5/2010, odporca odobral OCP povolenie na poskytovanie investičných služieb, ktoré potvrdila Banková rada NBS ako druhostupňový orgán rozhodnutím č. GUV-274/2011 zo dňa 01. 03. 2011. Pokiaľ išlo o namietané prieťahy v konaní, odporca mal za to, že samotné PDSI sťažovalo napredovanie dohľadu tak, aby mohol odporca zistiť všetky skutočnosti a okolnosti a získať dôkazy potrebné na prípadné ďalšie konanie. Aj vzhľadom na výpoveď zmluvy zo strany OCP, odporca vyzval PDSI na aktualizáciu Prospektu investície. PDSI podalo žiadosť o schválenie dodatku k Prospektu investície, avšak ani na výzvu NBS žiadosť nedoplnila napriek viacnásobnému predĺženiu lehoty na odstránenie nedostatkov. Z uvedeného dôvodu NBS rozhodnutím zo dňa 26. 08. 2010, č. OPK-5664/1-5/2010 konanie o žiadosti PDSI zastavila, ktoré rozhodnutie potvrdila Banková rada NBS rozhodnutím zo dňa 08.12.2010, č. GUV-1744/2010. Medzičasom NBS listom zo dňa 27. 08. 2010, č. ODT-10890/2010, oznámila PDSI začatie konania pre porušenie § 129 ods. 3 v spojení s § 128 ods. 1 písm. b), c) a h) zákona č. 566/2001 Z.z. a § 125c ods. 1 v spojení s § 127 ods. 4 tohto zákona, keďže PDSI nedodržiavalo schválený Prospekt investície a skutočnosti v ňom uvedené neaktualizovalo. Konanie bolo ukončené vydaním rozhodnutia dňa 30. 05. 2011, č. ODT-10890-4/2010, ktorým odporca Družstvu zakázal predaj majetkových hodnôt; rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 18. 07. 2011. Odporca teda pri výkone dohľadu podľa ustanovení zákona č. 566/2001 Z.z. nebol nečinný, nespôsobil žiadne prieťahy v konaní a nedopustil sa ani navrhovateľmi vytýkaného nesprávneho úradného postupu. Pokiaľ preto navrhovateľom vznikla nejaká majetková ujma v súvislosti s investíciou do PDSI, odporca mal za to, že sú povinní ju aj objektívne preukázať. Na majetok PDSI bol pritom uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 11. 04. 2011, sp. zn. 3K 95/2010, vyhlásený konkurz, a preto pokiaľ navrhovatelia vložili svoje finančné prostriedky do PDSI, mali si svoj nárok prihlásiť do konkurzu a v prípade popretia tejto pohľadávky správcom konkurznej podstaty, domáhať sa určenia popretej pohľadávky incidenčnou žalobou. Odporca považoval za irelevantný údajný nesprávny úradný postup NBS pri dohľade nad OCP a to vzhľadom na absenciu bezprostrednej a priamej príčinnej súvislosti so vznikom škody navrhovateľom. Do úvahy by mohol prichádzať len eventuálny nesprávny úradný postup NBS pri dohľade nad PDSI ako vyhlasovateľom verejnej ponuky majetkových hodnôt, keďže navrhovatelia vložil finančné prostriedky do PDSI a teda v právnom vzťahu boli s PDSI. Ďalej uviedol, že verejné ponuky cenných papierov, prospekty cenných papierov a činnosti vyhlasovateľov verejných ponúk cenných papierov nemožno stotožňovať ani zamieňať s verejnými ponukami majetkových hodnôt, prospektami investície a vyhlasovateľmi verejných majetkových hodnôt. Problematika verejnej ponuky majetkových hodnôt bola (do zrušenia s účinnosťou od 22. 07. 2013) osobitosťou slovenskej legislatívy, ktorú neregulovalo právo Európskej únie, ani navrhovateľmi označovanej Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/71/ES o prospekte, ktorý sa zverejňuje pri verejnej ponuke cenných papierov alebo ich prijatí na obchodovanie. Činnosť vyhlasovateľov verejnej ponuky majetkových hodnôt bola (do zrušenia s účinnosťou od 22. 07. 2013) zákonom regulovaná len minimalisticky. PDSI ako podnikateľský subjekt vypracovalo ničím neobmedzený podnikateľský plán, následne i Prospekt investície, ktorý schválil Úrad pre finančný trh a jeho rozhodnutie bolo možné preskúmať len v lehote troch rokov od nadobudnutia právoplatnosti. Úrad pre finančný trh nebol povinný preverovať pravdivosť a hodnovernosť údajov v Prospekte investície, za ktoré zodpovedal a zodpovedá štatutárny orgán vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt. Ten zodpovedal za aktuálnosť údajov v Prospekte investície, za jeho dodržiavanie, a to aj voči členom PDSI. Až do 01. 01. 2009 pokiaľ ide o aktuálnosť Prospektu investície, a do 01. 06. 2010 pokiaľ ide o dodržiavanie Prospektu investície, NBS nemohla uložiť Družstvu žiadne sankcie, pretože tieto povinnosti neboli vyhlasovateľovi verejnej ponuky majetkových hodnôt uložené. Ak teda nastali nové významné skutočnosti, týkajúce sa údajov zahrnutých do Prospektu investície, bolo povinnosťou štatutárneho orgánu Družstva vypracovať dodatok Prospektu investície a predložiť ho na schválenie; také nové skutočnosti mohla totiž NBS zistiť až s určitým časovým odstupom najmä na základe zákonom uloženej periodickej informačnej povinnosti vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt. NBS po zistení nedostatkov, týkajúcich sa Prospektu investície iniciatívne využila svoje oprávnenie podľa § 2 ods. 8 zákona č. 747/2004 Z.z. o dohľade na rokovaní dňa 24. 08. 2007, konkrétne nedostatky pomenovala, dala odporúčania ohľadom rozloženia finančných nástrojov v portfóliu a požiadala Družstvo o informáciu o spôsobe riešenia daného stavu. Štatutárny orgán Družstva pritom deklaroval bezproblémovú a úspešnú činnosť Družstva, bez akýchkoľvek sťažností zo strany jeho členov. Ak navrhovateľ nemohol rozpoznať riziko svojej investície, nebolo to zapríčinené neaktualizáciou údajov v Prospekte investície, ale konaním predstavenstva PDSI. Naviac, samotné PDSI v polročných a ročných finančných správach neuvádzalo indície a informácie o zhoršenej finančnej situácii, ktorá by ohrozila

vyplácanie vyrovnávacích podielov alebo podielov na zisku jeho členom, a až listom zo dňa 15. 04. 2010 žiadalo o preskúmanie postupu OCP a o vykonanie dohľadu na mieste. Na jeho základe NBS zistila, že v PDSI nastali také významné skutočnosti a zmeny týkajúce sa údajov Prospektu investície, ktoré by mohli ovplyvniť hodnotenie majetkových hodnôt ponúkaných investorom, v dôsledku ktorých nastala neaktuálnosť Prospektu investície. Absolútne rozhodujúce skutočnosti pre investovanie prostriedkov do PDSI teda nastali až v roku 2010, v období, kedy OCP vypovedal zmluvu a v PDSI nastala nepriaznivá finančná situácia. NBS na základe žiadosti PDSI začala konanie o schválenie dodatku Prospektu investície, ktoré však pre neodstránenie nedostatkov žiadosti ukončila rozhodnutím zo dňa 26. 08. 2010, č. OPK-5664/1-5/2010. Súbežne s týmto konaním NBS začala proti PDSI i konanie o uložení sankcie podľa § 144 ods. 4 zákona č. 566/2001 Z.z. za porušenie ustanovení § 129 ods. 3 v spojení s § 128 ods. 1 písm. b, c, h, zákona č. 566/2001 Z.z. Odporca ďalej uviedol, že informácie a poklady, ktoré mala NBS v rámci predmetu dohľadu podľa § 135 ods. 2 a § 137 ods. 2 zákona č. 566/2001 Z.z. sa vzťahovali výlučne ku konkrétnemu druhu dohliadaného subjektu so zohľadnením jemu zákonom uložených povinností. Samotný zákon pritom neukladal vyhlasovateľovi verejnej ponuky majetkových hodnôt, ani PDSI, žiadne povinnosti v oblasti obmedzenia a rozloženia rizík, ani krytia rizík, na rozdiel od iných dohliadaných subjektov, okrem povinnosti podľa § 129 ods. 1 písm. b) zákona č. 566/2001 Z.z., spočívajúcej v informácii o tom, že zverejnené alebo hromadne používané oznámenie o verejnej ponuke majetkových hodnôt musí obsahovať upozornenie, že s investíciou je spojené aj riziko, že doterajší alebo propagovaný výnos nie je zárukou budúcich výnosov. Pokiaľ išlo o opatrenia v súvislosti so zistením závažných pochybení OCP pri činnosti voči PDSI, odporca uviedol, že NBS i v tomto smere konala, po zistení nedostatkov v činnosti OCP mu uložila rozhodnutím zo dňa 20. 08. 2008 pokutu vo výške 300.000,-Sk za to, že v období od 13. 05. 2003 do konca roka 2003 poberal od PDSI poplatky za riadenie portfólia, hoci nedisponoval povolením na poskytovanie investičnej služby riadenie portfólia. Tento nedostatok OCP riešil žiadosťou o rozšírenie povolenia aj o investičnú službu riadenie portfólia. NBS nebola povinná informovať navrhovateľov o nedostatkoch, zistených v činnosti OCP, keďže dohľad nad dohliadanými subjektmi je podľa § 2 ods. 2 v spojení s § 17 ods. 1 zákona č. 747/2004 Z.z. o dohľade neverejný a konanie pred NBS vo veciach dohľadu tiež neverejný. Zároveň podľa § 15 ods. 1 tohto zákona je účastníkom konania o uložení pokuty, príp. inej sankcie, len dohliadaný subjekt alebo iná osoba, ktorej sa má uložiť pokuta, sankcia alebo iné opatrenie na nápravu. Pokiaľ odporca na svojej webovej stránke upozornil na neoprávnenú podnikateľskú činnosť istej zahraničnej osoby, týkalo sa to nelegálnej činnosti na finančnom trhu, t.j. činnosti, na ktorú táto zahraničná osoba nemala žiadne oprávnenie. V závere odporca vyslovil názor o neopodstatnenosti podanej žaloby, na náhradu škody za údajný nesprávny úradný postup NBS. Práve predstavenstvo PDSI pri nakladaní s majetkom PDSI nekonalo s odbornou starostlivosťou a v záujme PDSI a všetkých jej členov. Činnosť predstavenstva PDSI pritom podliehala kontrole kontrolnej komisie, ako aj členskej schôdze, ktorej boli navrhovatelia členmi. Podľa odporcu navrhovatelia mali a mohli kontrolovať PDSI na členskej schôdzi a tiež prostredníctvom kontrolnej komisie, ale aj využívaním iných členských práv. Pokiaľ navrhovateľom vznikla škoda a boli ukrátení na svojom majetku, tak len v dôsledku neprofesionálneho a ekonomicky nevýhodného nakladania s majetkom PDSI, za ktoré nesú zodpovednosť členovia predstavenstva a kontrolnej komisie PDSI, s ktorým boli v právnom vzťahu. Odporca argumentoval tým, že vymáhanie náhrady škody spôsobenej pri výkone verejnej moci prichádza do úvahy až po tom, keď navrhovatelia využili všetky svoje možnosti na vymoženie nárokov primárne od tohto subjektu a od členov orgánov tohto subjektu. Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom účastníkov a oboznámením sa s obsahom listinných dôkazných prostriedkov, ako aj s ostatným obsahom spisu, z ktorých zistil nasledovný skutkový stav: Úrad pre finančný trh (ďalej len "Úrad") rozhodnutím zo dňa 21. 03. 2002 schválil PDSI Prospekt investície, pri ktorom PDSI požiadalo návrhom na začatie konania doručeným úradu dňa 16. 04. 2003 o schválenie jeho dodatku. Úrad PDSI v upozornení zo dňa 13. 05. 2003 oboznámil o splnení podmienok pre schválenie tohto dodatku podľa § 127 ods. 4 v spojení s § 122 ods. 7 zákona č. 566/2001 Z.z. Prílohou žiadosti PDSI bola aj zápisnica z riadnej členskej schôdze PDSI zo dňa 09. 01. 2003, podľa ktorej mal úrad schválením Prospektu investície odobriť projekt družstiev, pretože hodnotil každé z družstiev od jeho vzniku za dva roky činnosti, a teda od februára 2002 sú družstvá pod dozorom úradu, ktorý ich sleduje, posudzuje a nemá k činnosti výhrady. Vzhľadom na predmetnú prílohu žiadosti úrad PDSI upozornil na to, že nie je povinný preverovať pravdivosť alebo hodnovernosť údajov uvedených v Prospekte investície s výnimkou identifikačných údajov vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt a oprávnenosti osôb podpisujúcich prospekt, pretože úrad vykonáva dohľad nad činnosťou vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt podľa § 135 ods. 1 zákona č. 566/2001 Z.z., ale nie dohľad nad celkovou činnosťou PDSI.

Dňa 02. 06. 2008 uzavrelo PDSI s obchodníkom s cennými papiermi Zmluvu o riadení portfólia, podľa ktorej sa OCP ako obhospodarovateľ zaviazal riadiť portfólio Družstva ako jeho klienta v súlade so schváleným Prospektom investícií a jeho dodatkami, čo v sebe zahŕňalo hospodárenie s portfóliom klienta na základe rozhodnutia obhospodarovateľa, sledovanie a vyhodnocovanie spravovaného portfólia, obstarávanie predaja cenných papierov z portfólia klienta, uschovávanie a správu cenných papierov, optimalizáciu portfólia, poskytovanie konzultácií a finančných analýz. OCP sa zaviazal zabezpečiť mieru zhodnotenia portfólia klienta vo výške 8% ročne.

Rozhodnutím zo dňa 08. 01. 2008, č. OPK - 9750/3/2007, NBS na základe kontroly vykonanej v r. 2007 uložila OCP pokutu vo výške 500.000,- Sk za porušenie v rozhodnutí špecifikovaných ustanovení zákona č. 566/2001 Z.z. Banková rada Národnej banky Slovenska v konaní o rozklade predmetné prvostupňové rozhodnutie rozhodnutím zo dňa 07. 05. 2008, č. GUV-841/2008, zrušila a vrátila vec na opätovné prejednanie a rozhodnutie. Následne NBS rozhodnutím zo dňa 20. 08. 2008, č. OPK-9750-5/2007, uložila opätovne OCP pokutu, a to vo výške 300.000,- Sk za porušenie ustanovení § 54 ods. 2, § 73 ods. 1 písm. a), § 74 ods. 1, ods. 7 písm. b) zákona č. 566/2001 Z.z.

Národná banka Slovenska rozhodnutím zo dňa 22. 04. 2008, č. OPK-2744-5/2007-PLP, zmenila podľa § 59 ods. 4 zákona č. 566/2001 Z.z. obchodníkovi s cennými papiermi povolenie na poskytovanie investičných služieb, udelené rozhodnutím zo dňa 22. 04. 2003 a povolila, okrem iného, poskytovanie investičnej služby podľa § 6 ods. 1 písm. d) v spojení s § 5 ods. 1 písm. a), b), a c) zákona č. 566/2001 Z.z. s obmedzením podľa § 59 ods. 3 tohto zákona a poskytovanie investičných služieb, investičných činností a vedľajších služieb podľa § 6 ods. 1 a 2 v spojení s § 5 ods. 1 zákona č. 566/2001 Z.z. v špecifikovanom rozsahu.

Po obdržaní výpovede OCP zo zmluvy o riadení portfólia zo dňa 30. 03. 2010, PDSI požiadalo listom zo dňa 15. 04. 2010 odporcu o preskúmanie postupu OCP a o výkon dohľadu na mieste, dôvodiac, že výpoveďou zmluvy sa PDSI dostalo do zložitej situácie, pretože OCP zabezpečoval pre PDSI odbyť výrobkov, PDSI muselo pozastaviť prijímanie nových členských vkladov od existujúcich alebo nových členov, ako aj pozastaviť vyplácanie vyrovnacích podielov pre vystupujúcich členov, vyplácanie deklarovaných výnosov z prijatých členských vkladov a ostatných peňažných súm prijatých od svojich členov. PDSI poukázalo na rozsiahlu majetkovú škodu, ktorú zdá sa OCP spôsobil PDSI pri plnení zmluvy a ktorá podľa predbežnej kalkulácie dosahovala sumu viac než 20 miliónov Eur. Ďalším listom zo dňa 23. 04. 2010 žiadalo PDSI odporcu o zjednanie nápravy v činnosti OCP, pretože tento si neplnil svoje základné povinnosti voči PDSI ako subjektu dohľadanému zo strany NBS, spočívajúce v zabezpečení zhodnotenia finančných prostriedkov jemu zverených do správy. NBS listom zo dňa 30. 04. 2010 a následne urgenciou zo dňa 30. 06. 2010 požiadala predsedu predstavenstva PDSI a aj PDSI samotné o predloženie špecifikovanej písomnej informácie a dokumentácie k zmluve za účelom dohľadu na mieste.

V súvislosti s oznámením PDSI zo dňa 10. 05. 2010 o tom, že ročná finančná správa PDSI za rok 2009 bola uverejnená na internetovej stránke, odporca upozornil PDSI listom zo dňa 14. 05. 2010, že ročná finančná správa za rok 2009 neobsahuje náležitosti podľa zákona č. 566/2001 Z.z., žiadala o jej doplnenie a súčasné upozornenie používateľov internetu, že účtovná závierka za rok 2009 nebola overená audítorom a bude v zmysle rozhodnutia predstavenstva PDSI prepracovaná. Podľa správy audítora pre predstavenstvo PDSI zo dňa 30. 07. 2010 pre nedostatok informácií a pre nemožnosť otvoriť účtovníctvo PDSI za rok 2009 nemohol overiť, či hodnota finančných investícií uvedených v účtovnej závierke PDSI ku dňu 31. 12. 2009 bola vykázaná v reálnej hodnote. Na základe predbežne získaných informácií by mala byť reálna hodnota finančných investícií nižšia ako bola vykázaná v účtovnej závierke, preto audítor modifikoval výrok o tom, že finančné investície nie sú vykázané v účtovnej závierke v reálnej hodnote.

NBS si listom zo dňa 01. 06. 2010 vyžiadala od PDSI bližšie špecifikované doklady, najmä uzavreté kúpne zmluvy, generálne splnomocnenia pre N. I. Č., N. Z. Y., S.. na zastupovanie PDSI, ako aj doklady o finančnom vysporiadaní podľa Zmluvy o kúpe cenných papierov zo dňa 05. 10. 2009.

Národná banka Slovenska vydala dňa 12. 07. 2010 rozhodnutie o predbežnom opatrení, č. ODT-8305/2010, ktorým podľa § 25 ods. 1 písm. a) zákona č. 747/2004 Z.z. o dohľade nad finančným trhom uložila obchodníkovi s cennými papiermi povinnosť zdržať sa nakladania s majetkom klientov, ktorý mu bol zverený bez písomného súhlasu NBS, keďže na základe oznámenia klientov, najmä PDSI, vzniklo dôvodné podozrenie z možného poškodenia klientov obchodníka s cennými papiermi.

Rozhodnutím zo dňa 21. 12. 2010, č. ODT-8305-5/2010, NBS podľa § 144 ods. 1 písm. l) zákona č. 566/2001 Z.z. odobrala OCP povolenie na poskytovanie investičných služieb z dôvodov podľa § 156 ods. 2 písm. a), § 55 ods. 7,9, § 85 ods. 2 v spojení s § 84 ods. 1 písm. b), § 76 ods. 2 a § 77 ods.

7 zákona č. 566/2001 Z.z. Správnosť predmetného rozhodnutia potvrdila v konaní o rozklade Banková rada Národnej banky Slovenska rozhodnutím zo dňa 01. 03. 2011, č. GUV-274/2011. NBS oznámila na svojej webovej stránke formou tlačovej správy predmetnú informáciu.

Národná banka Slovenska rozhodnutím zo dňa 26. 08. 2010, č. OPK-5664/1-5/2010, zastavila konanie začaté na žiadosť Družstva o schválenie dodatku k Prospektu investície z dôvodu, že i napriek poskytnutiu dodatočnej lehoty na odstránenie nedostatkov, žiadosť neobsahovala náležitosti stanovené zákonom. Správnosť rozhodnutia potvrdila Banková rada Národnej banky Slovenska rozhodnutím zo dňa 07. 12. 2010, č. GUV-1744/2010. Uvedeným rozhodnutiam predchádzala výzva NBS zo dňa 10. 05. 2010 na odstránenie nedostatkov žiadosti o schválenie Prospektu investície zo dňa 28. 04. 2010, ako aj doplnenia dodatku k Prospektu investície, pričom rozhodnutím zo dňa 10. 05. 2010, č.k. OPK-5664/1-2/2010, NBS prerušila konanie podľa § 21 ods. 1 písm. a) zákona č. 747/2004 Z.z. o dohľade.

Rozhodnutím zo dňa 30. 05. 2011, č. ODT-10890-4/2010, NBS zakázala PDSI ako vyhlasovateľovi verejnej ponuky majetkových hodnôt predaj majetkových hodnôt podľa § 144 ods. 4 písm. c) zákona č. 566/2001 Z.z. z dôvodu porušenia ustanovenia § 129 ods. 3 v spojení s § 128 ods. 1 písm. b), c), h) zákona č. 566/2001 Z.z. a § 125c ods. 1 v spojení s § 127 ods. 4 zákona č. 566/2001 Z.z. tým, že zmenou skutočností uvedených v Prospekte investície PDSI tento prospekt nedodržiavalo. NBS sa pritom dozvedela, že u PDSI nastali také zmeny, pre ktoré sa Prospekt investície stal neaktuálny a PDSI neurobilo žiadne kroky k náprave a k tomu, aby stav PDSI uviedlo do súladu s údajmi v Prospekte investície. NBS oznámila na svojej webovej stránke obsah predmetného rozhodnutia, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 18. 07. 2011.

NBS po zistení niektorých skutočností nasvedčujúcich tomu, že neznámym páchatelom bol spáchaný skutok, ktorý by mohol naplniť znaky skutkovej podstaty trestného činu, podala dňa 27. 07. 2010 trestné oznámenie na Prezídium Policajného zboru, odbor boja proti korupcii Bratislava.

Listom zo dňa 26. 04. 2007 požiadala Národná banka Slovensko v zmysle § 35 ods. 1 zákona č. 747/2004 Z. z. o dohľade v spojení s § 126 ods. 5 zákona č. 566/2001 Z.z. PDSI o predloženie a/ všeobecnej informácie o investičnej stratégii a štruktúre aktív PDSI a kto aktíva spravuje, b/ štruktúry majetku PDSI k 31. 12. 2005 a 31. 12. 2006 s rozčlenením na investičné nástroje, peňažné prostriedky na bankových účtoch, ostatné aktíva a štruktúry záväzkov Družstva, c/ zoznamu všetkých obchodov, ktorými boli do majetku družstva nakúpené a z majetku predané investičné nástroje a iné cenné papiere za rok 2005 a 2006 s informáciou, akým spôsobom boli obchody vykonávané. Na predmetnú žiadosť reagovalo PDSI listom zo dňa 09. 05. 2007, pričom spolu s listom zo dňa 20. 08. 2007 predložilo auditorskú správu a konsolidovanú účtovanú závierku za rok 2006. Družstvo reagovalo dňa 02. 06. 2008 i na žiadosť o odstránenie nedostatkov náležitostí polročnej správy za I. polrok 2007 a dňa 08. 09. 2008 vo vzťahu k polročnej finančnej správe za polrok 2008.

Podľa zápisu z prerokovania problémov a nezrovnalostí zo dňa 24. 08. 2007 NBS z predložených údajov o majetkovej štruktúre PDSI zistila, že majetok vložený do investičných nástrojov PDSI je tvorený podielmi v družstvách EDSI, KPDSI a DDSI a na 98,85% podielom zmenkami emitenta CI HOLDING, akciová spoločnosť. Keďže v zmysle prijatej investičnej stratégie v Prospekte investície by angažovanosť voči jednému emitentovi nemala prekročiť 30% podielu na celkových aktívach vyhlasovateľa verejnej ponuky, a podiel emitenta CI HOLDING, akciová spoločnosť na celkových aktívach predstavovala 91,45%, Družstvo v tomto smere nedodržiava Prospekt investície. NBS preto považovala za vhodné, aby sa v aktívach Družstva nachádzali finančné nástroje aj iných subjektov, ako subjektov nachádzajúcich sa v skupine CI HOLDING, a.s. z dôvodu rozloženia investičného rizika. Za týmto účelom odporučila NBS zosúladiť štruktúru aktív Družstva podľa schváleného Prospektu investície najneskôr do 31. 12. 2007 a Družstvo sa zaviazalo zaslať písomné stanovisko o spôsobe riešenia daného stavu do 15. 10. 2007. V rámci reakcie splnomocnený zástupca Družstva T. I. V. v liste zo dňa 10. 10. 2007 uviedol, že zo strany Družstva nedošlo k porušeniu zákona, ani Prospektu investície, pretože znenie Prospektu investície umožňovalo rozloženie finančných nástrojov v portfóliu aj tak, že sa v ňom budú nachádzať iba finančné nástroje jedného emitenta. V rámci systému fungovania Družstva zodpovedal daný stav dlhoročnej finančnej spolupráci medzi spoločnosťami CI HOLDING, akciová spoločnosť, jej dcérskymi spoločnosťami a družstvami a jeho narušenie by mohlo spôsobiť značné škody. Následne Družstvo listom zo dňa 29. 01. 2008 informovalo NBS, že počnúc od 01. 01. 2008 nakupuje do portfólia vždy tri zmenky od troch samostatných právnych subjektov, namiesto doterajšej jednej zmenky jedného emitenta, ktoré opatrenie zabezpečí súlad v rozložení investičného rizika so schváleným znením Prospektu investície.

Z listinných dokladov predložených navrhovateľmi na CD nosiči súd zistil, že sa v nich nachádza 1./ výzva NBS na predloženie dokladov, a to kópií všetkých zápisníc z rokovania

členských schôdzí Družstva za rok 2007, 2008 a 2009, spolu s vydaniami časopisu Podielnik za rovnaké obdobie, 2./ zápisnica z rokovania náhradnej členskej schôdze Družstva zo dňa 03. 03. 2009, ktorej predmetom bolo, okrem iného i schválenie správy predstavenstva, ročnej účtovnej závierky za rok 2008, návrhu na rozdelenie zisku a výplaty podielov na zisku za rok 2008, 3./ zápisnica z rokovania náhradnej mimoriadnej členskej schôdze Družstva zo dňa 23. 10. 2009, na ktorej táto schválila návrh na úpravu investičnej stratégie a plán zhodnotenia a činnosti na rok 2010, 4./ správa o finančnej situácii Družstva ku dňu 31. 12. 2009, 5./ oznámenia o aktuálnej hodnote základných členských vkladov v príslušnom období, 6./ vyrozumienie KR PZ v Bratislave o odstúpení oznámenia na členov štatutárneho orgánu Družstva ohľadne podozrenia z naplnenia znakov skutkovej podstaty trestného činu sprenevery podľa § 213 ods. 1, 4 písm. a) Trestného zákona a trestného činu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, 3, písm. b) Trestného zákona na Úrad boja proti korupcii Prezídia Policajného zboru, 7./ list zo dňa 27. 07. 2010, ktorým Družstvo reagovalo na vyjadrenia obchodníka s cennými papiermi ohľadne okolností výpovede zmluvy o riadení portfólia.

Súd ďalej z listinných dokladov predložených na CD nosiči zistil, že Družstvo vo vyjadrení zo dňa 19. 03. 2010 upozorňovalo obchodníka s cennými papiermi na závažný nesúlad skutočnej finančnej kondície portfólia, ktoré na základe zmluvy obchodník riadil a obhospodaroval, oproti prezentovaným výsledkom podľa vyúčtovania zo dňa 08. 01. 2010. Listom zo dňa 12. 04. 2010 Družstvo vyzvalo obchodníka s cennými papiermi na predloženie správy o zhodnotení finančných prostriedkov za 4. štvrtrok 2009 a za 1. štvrtrok 2010 v súlade so zmluvou najneskôr do 16. 04. 2010. Listom zo dňa 16. 04. 2010 Družstvo oznámilo obchodníkovi s cennými papiermi predbežnú stratu v sume 24.764.991 Eur spôsobenú jeho konaním, ktoré zároveň považovalo za závažné porušenie zmluvných povinností, ako aj povinností stanovených právnymi predpismi a súčasne obchodníka s cennými papiermi vyzvalo, aby v lehote do 15 dní od doručenia listu vzniknutú stratu aj nahradil. Listom zo dňa 03. 05. 2010 a opätovne zo dňa 17. 05. 2010 Družstvo vyzvalo obchodníka s cennými papiermi na odovzdanie dokumentácie súvisiacej s činnosťou podľa zmluvy o riadení portfólia a v rámci toho i všetkých listinných cenných papierov, vrátane nevyplnených zmeniek a zmeniek, ktoré sú súčasťou portfólia družstva. Listom zo dňa 18. 05. 2010 Družstvo vyzvalo obchodníka s cennými papiermi na vrátenie neoprávnene vyplatenej odmeny vo výške 228.954 Eur a na doplatenie rozdielu zhodnotenia portfólia za IV. kvartál 2009 a I. kvartál 2010, nakoľko portfólio Družstva nebolo zhodnotené na zmluvne stanovenú 8%-nú úroveň a bolo vo výraznej strate.

Uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 11. 04. 2011 (právoplatné dňa 05.05.2011), sp. zn. 3K 95/2010 bol vyhlásený konkurz na majetok Družstva ako úpadcu a do funkcie správcu bol ustanovený T. T. I.. Ten podal dňa 24. 08. 2011 správu o priebehu konkurzu pre účely 1. schôdze veriteľov, v ktorej okrem iného, k podnikateľskej činnosti Družstva v súvislosti so zmluvou o riadení portfólia uviedol, že nič nenasvedčuje tomu, že by sa obchody uskutočnili v súlade s touto zmluvou. Dôkazy potvrdzovali, že Družstvo samo nakupovalo cenné papiere a investovalo do viacerých projektov, čím obchádzalo svojho obchodníka s cennými papiermi, ktorý potom nemôže niesť zodpovednosť, nakoľko on sám žiadne prostriedky neprijal a ani neuskutočňoval obchody na účet Družstva. Družstvo počas celého svojho fungovania pritom poukazovalo na to, že jeho činnosť je pod dohľadom NBS. Pokiaľ išlo o pohľadávky prihlásené do konkurzu, ich masa bola vyššia ako stanovený odhad skutočných vkladov a nachádzali sa medzi nimi aj fiktívne pohľadávky, ktoré však správca konkurznej podstaty nevedel určiť. Správca konkurznej podstaty vyjadril i pochybnosti vo vzťahu k nároku na výplatu vyrovnacích podielov, ktoré predstavenstvo Družstva vystavovalo tesne pred konkurzom. Vyjadril, že uplatnené nároky bude možné porovnať s evidenciou úpadcu až po podrobnom audite účtovníctva. Prípadné popretie pohľadávky neznamená automatické vyradenie z jej uspokojenia, nakoľko v takom prípade sú veritelia povinní nespochybniteľným a jednoznačným spôsobom preukázať, že peniaze do Družstva naozaj vložili, resp. že ich nárok vznikol iným nepochybným spôsobom.

Z odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 8Co/192/2014-875 zo dňa 42. 03. 2015, v právnej veci navrhovateľa: Y. T. I., I.G. X/C, Bratislava, správca konkurznej podstaty úpadcu **PODIELOVÉ DRUŽSTVO SLOVENSKÉ INVESTÍCIE**, so sídlom Poľná 1, Bratislava, IČO: 35 784 717, zastúpeného: **TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o.**, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti odporcovi: Slovenská republika, zastúpená Národnou bankou Slovenska, so sídlom v Bratislave, Imricha Karvaša č. 1, o zaplatenie 63.163.426,03 eur s príslušenstvom (č.l. 444-451) vyplýva, že správnosť úradného postupu NBS ohľadne uloženia jednej z viacerých, do úvahy prichádzajúcich sankcií, dohliadanému subjektu v rámci konania o vykonaní dohľadu, nemôže byť predmetom preskúmania v tomto konaní z hľadiska nesprávneho úradného postupu, keďže by tým došlo k neprípustnému zásahu do kompetencie orgánu dohľadu, keď navyše uloženie sankcie je výsledkom správnej úvahy tohto orgánu a táto môže byť preskúmaná len na to oprávneným inštančne nadriadeným orgánom v správnom konaní na základe

podaného opravného prostriedku. Nakoľko výkon dohľadu NBS sa nevzťahuje na spory vyplývajúce zo záväzkovo-právnych vzťahov medzi obchodníkom s cennými papiermi a ich klientmi (§ 136 ods. 1 zákona o CP), nemôže niesť NBS zodpovednosť za zanedbanie povinnosti družstva, ako vlastníka majetku, a to jednak kontrolovať obchodníka s cennými papiermi ako si plní svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o riadení portfólia, ako aj jeho povinnosti domáhať sa ich riadneho splnenia súdnou cestou v záujme ochrany majetku družstva a jeho členov. Rovnako nemôže NBS niesť zodpovednosť za zanedbanie povinnosti členov družstva kontrolovať činnosť družstva a jeho orgánov na členej schôdzi. Navrhovateľ sa tiež nedôvodne dovoľáva porušenia zásady prevencie zo strany NBS vo väzbe na cieľ a účel zákona o dohľade nad finančným trhom. Odvolací súd v tomto smere poukázal na to, že zodpovednosť odporcu podľa § 415 Občianskeho zákonníka je vylúčená, pretože porušenie prevenčnej povinnosti nie je predpokladom zodpovednosti štátu podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z.z., nakoľko tým je jedine nesprávny úradný postup a porušenie § 415 Obč. zák. môže zakladať jedine všeobecnú zodpovednosť podľa § 420 Obč. zák., ktorá je vylúčená vo vzťahu k štátu práve osobitnou úpravou zákona. So zreteľom na uvedené sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že NBS konala voči obchodníkovi s cennými papiermi v rámci svojich zákonných kompetencií vyplývajúcich jej z ustanovení zákona č. 566/2001 Z.z. o CP a zákona č. 747/2004 Z.z. o dohľade nad finančným trhom, a že navrhovateľ nepreukázal v konaní, že by NBS vo vzťahu k obchodníkovi s cennými papiermi nesprávne úradne postupovala. Súd prvého stupňa správne zameral svoje dokazovanie aj na zisťovanie tej skutočnosti, či družstvu vznikla škoda, a teda či došlo k reálnemu naplneniu zmluvy o riadení portfólia zo dňa 02. 06. 2008 uzatvorenej medzi družstvom a obchodníkom s CP, a teda či na jej základe si zmluvné strany vzájomne plnili tým, že došlo k odovzdaniu portfólia družstvom obchodníkovi s CP za účelom jeho ďalšieho riadenia a spravovania. V tejto súvislosti bolo správne konštatovanie súdu prvého stupňa, že na navrhovateľovi spočívalo dôkazné bremeno preukázať, že došlo k odovzdaniu peňažných prostriedkov a cenných papierov obchodníkovi s CP za účelom naplnenia zmluvy o riadení portfólia. V tomto smere považoval aj odvolací súd za určujúce a rozhodujúce listinné doklady, ktoré bolo družstvo povinné riadne, úplne a pravdivo viesť v rámci jeho obchodnej dokumentácie a účtovnej evidencie, a preto považoval za správny záver súdu prvého stupňa, že nedostatok týchto listinných dôkazov nie je možné nahradiť ústnymi svedeckými výpoveďami osôb, ktoré; pokiaľ by aj preukázali, že obchodník s CP disponoval družstvom mu zvereným majetkom a vykonával platby za účelom riadenia portfólia, nebolo by nimi preukázané v akej výške mu tieto boli za účelom jeho správy a ďalšieho zhodnotenia zverené. Odvolací súd zhodne so súdom prvého stupňa považoval za nadbytočné ďalšie doplnenie dokazovania listinou - analýza predložená NBS prokuristom obchodníka s CP v súvislosti s riadením portfólia a jeho výsluch, výsluchom svedkýň - zamestnankýň obchodníka s CP disponujúcimi s prostriedkami družstva, a ďalších svedkov - N. B. na zodpovedanie otázky formy spolupráce s obchodníkom s CP, zamestnancov NBS, ktorí vyhodnocovali denník makléra a ktorí vykonávali dohľad v roku 2007. Odvolací súd navyše považoval uvedené dokazovanie za nadbytočné aj z dôvodu nedostatočného preukázania už samotného právneho základu uplatňovaného nároku v podobe nesprávneho úradného postupu zo strany NBS pri výkone dohľadu, ako aj vzhľadom na vyššie spomínanú záväznosť jej právoplatných rozhodnutí, ktorými bol obchodník s CP sankcionovaný aj za porušenie jeho povinností tým, že vyberal od družstva poplatky napriek tomu, že správu jeho portfólia na základe zmluvy nevykonával. Za úplne nadbytočný dôkaz považoval odvolací súd licencie vydané obchodníkom s cennými papiermi a všetky písomné záznamy o vykonaných dohľadoch u nich. V tomto smere je úplne bez akéhokoľvek významu, z hľadiska navrhovateľom uplatňovaného nároku, či NBS zaznamenala zmenu obchodného mena spoločnosti CAPITAL INVEST, o.c.p., a.s., od 26. 04. 2012, aké šetrenia vo vzťahu k tomuto vykonala a či preskúmala, aké dôsledky z toho vyplynuli a či si družstvo splnilo vo vzťahu k týmto zmenám povinnosti týkajúce sa aktuálnosti a pravdivosti informácií uvedených v prospekte investície. Pokiaľ uvedeným dôkazom chcel navrhovateľ preukázať, že k pochybeniam zo strany NBS, resp. jej právneho predchodcu, malo dôjsť ešte skôr, ako došlo k uloženiu sankcie obchodníkovi s CP na základe vykonaného dohľadu v roku 2007, poukazuje odvolací súd na tú skutočnosť, že navrhovateľ v tomto smere neuviedol žiadne také tvrdenia, ktoré by nasvedčovali tomu, že by zo strany NBS došlo k nesprávne úradnému postupu k tomuto skoršiemu obdobiu, resp. do 31.12.2005 zo strany Úradu pre finančný trh. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na účelovosť argumentácie navrhovateľa, ktorý na jednej strane, z hľadiska preukázania odovzdania portfólia obchodníkovi s CP, spochybňuje relevantnosť denníkov makléra z hľadiska absencie záznamov o úkonoch v súvislosti s riadením portfólia, keď v tomto smere uvádza, že sa s nimi nespájali právne účinky, resp. že nepredstavovali garanciu pravdivosti a hodnovernosti údajov, a na druhej strane sa dovoľáva vyvodenia zodpovednosti za zlyhanie NBS v súvislosti so zisteniami, že denníky jej predkladané neobsahovali žiadne pokyny družstva a ani obchody

na základe týchto pokynov či rozhodnutia obchodníka s CP
rámci riadenia portfólia.

o obchodovaní v

Navrhovatelia požiadali odporcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, uvedená skutočnosť nebola medzi účastníkmi sporná.

Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov platného a účinného ku dňu 1.6.2010, kedy vznikla NBS povinnosť dohliadať na skutočnosti či vyhlasovateľ majetkových hodnôt dodržiava schválený prospekt investície, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti.

Podľa § 9 ods. 1 veta prvá a druhá pred bodkočiarkou zákona č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa ustanovenia § 9 ods. 2 cit. zákona právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 243 ods. 1 OBZ, predstavenstvo družstva riadi činnosť družstva a rozhoduje o všetkých záležitostiach družstva, ktoré tento zákon alebo stanovy nevyhradili inému orgánu. Predstavenstvo je štatutárnym orgánom družstva.

Podľa § 243a ods. 1 OBZ, členovia predstavenstva sú povinní vykonávať svoju funkciu s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami družstva a všetkých jej členov. Najmä sú povinní zaobstarať si a pri rozhodovaní zohľadniť všetky dostupné informácie týkajúce sa predmetu rozhodnutia, zachovávať mlčanlivosť o dôverných informáciách o skutočnostiach, ktorých prezradenie tretím osobám by mohlo družstvu spôsobiť škodu alebo ohroziť jeho záujmy, alebo záujmy jeho členov a pri výkone svojej pôsobnosti nesmú uprednostňovať svoje záujmy, záujmy len niektorých členov alebo záujmy tretích osôb pred záujmom družstva.

Podľa § 243a ods. 2 OBZ, členovia predstavenstva, ktorí porušili svoje povinnosti pri výkone svojej funkcie, sú zodpovední spoločne a nerozdielne za škodu, ktorú tým družstvu spôsobili. Člen predstavenstva nezodpovedá za škodu, ak preukáže, že pri výkone svojej funkcie postupoval s odbornou starostlivosťou a v dobrej viere, že koná v záujme družstva a všetkých jeho členov.

Podľa § 35 OBZ podnikatelia sú povinní viesť účtovníctvo v rozsahu a spôsobom ustanoveným osobitným zákonom.

Podľa ustanovenia § 127 ods. 2, §128 zákona č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o cenných papieroch) v znení účinnom v čase, kedy Úrad pre finančný trh schválil pre družstvo prospekt investície Prospekt investície schvaľuje úrad na žiadosť právnickej osoby alebo fyzickej osoby uskutočňujúcej verejnú ponuku majetkových hodnôt podľa § 126 (ďalej aj "vyhlasovateľ verejnej ponuky majetkových hodnôt"). Úrad pre finančný trh schválil prospekt investície podľa ustanovenia § 127 ods. 4 zákona č.566/2001 Z.z. s poukazom na ustanovenia § 125 ods. 7 zák. č. 566/2001 Z.z., nakoľko podľa ustanovenia § 128 zákona 566/2001 Z.z. obsahoval zákonom špecifikované náležitosti. Na základe schváleného prospektu investície Úradom pre finančný trh UTF -002/2002/ SPI, rozhodnutím zo dňa 21. 03. 2002, právoplatným dňa 28. 03. 2002 bolo Družstvo oprávnené ponúkať majetkové hodnoty s lehotou verejnej ponuky 10 rokov. Prospekt investície bol informačným dokumentom, z obsahu ktorého investori získavali informácie pre ich investičné rozhodnutie.

Súd vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliadol aj na všetky okolnosti, ktoré vyšli v konaní najavo a dospel k záveru, že žalobnému návrhu navrhovateľov nemožno vyhovieť.

Navrhovatelia sa voči odporcovi domáhali náhrady škody titulom zodpovednosti štátu za nesprávny úradný postup v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. Podľa citovaného zákona štát za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom zodpovedá objektívne za súčasného splnenia troch podmienok: a/ poškodenému vznikla škoda, b/ príslušný orgán štátu sa dopustil nesprávneho úradného postupu a c/ škoda je v príčinnej súvislosti s týmto postupom.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že navrhovatelia boli členmi PDSI. Navrhovatelia požiadali PDSI žiadosťou zo dňa 11. 02. 2011 o zrušenie členského podielu v Družstve, zároveň im bolo vydané zo strany Družstva dňa 30. 03. 2011 potvrdenie o zániku členstva v Družstve a o vzniku nároku na vyrovnací podiel vo výške 1.070,97 Eur.

Z vykonaného dokazovania ďalej vyplynulo, že uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 11. 04. 2011, sp. zn. 3K 95/2010, bol na majetok Družstva ako úpadcu vyhlásený konkurz, do funkcie správcu bol ustanovený T. T. I. a veritelia Družstva boli vyzvaní na prihlásenie pohľadávok v lehote 45 dní odo dňa vyhlásenia konkurzu. Navrhovatelia si svoje pohľadávky voči Družstvu v konkurze prihlásili a to v žalovanej výške, avšak správca prihlásené pohľadávky v celom rozsahu poprel. Súd dospel k záveru, že navrhovatelia v konaní nepreukázali vznik škody. Súd pritom vychádzal z ustálenej súdnej judikatúry (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Cz 110/84) v zmysle ktorej platí, že nárok na náhradu škody podľa zákona č. 58/1969 Zb., ako aj podľa zákona č. 514/2003 Z.z. môže byť v občianskom súdnom konaní úspešne uplatnený voči štátu až vtedy, ak nemožno dosiahnuť uspokojenie pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi iným titulom, napr. titulom vydania bezdôvodného obohatenia voči tomu, kto tento prospech získal a je povinný ho vydať. Preto, ak mali navrhovatelia pohľadávku voči subjektu, ktorý ju získal ako prospech a má povinnosť tento prospech vydať, resp. kým navrhovatelia nepreukázali bezúspešné domáhanie sa úhrady pohľadávky voči dlžníkovi, nie je daný základný predpoklad zodpovednosti štátu, či už podľa zákona č. 58/1969 Zb. alebo podľa zákona č. 514/2003 Z.z., a tým ani predpoklad existencie škody.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného, navrhovatelia sa ako bývalí členovia Družstva, s ktorým boli v právnom vzťahu a z ktorého im v prípade vystúpenia vzniklo právo na vyplatenie vyrovnacieho podielu, musia domáhať zaplatenia svojej pohľadávky voči Družstvu, nakoľko Družstvo je vo vzťahu k ním v pozícii dlžníka, resp. osoby, ktorá je povinná navrhovateľom vydať získaný prospech v podobe vyrovnacieho podielu. Navrhovatelia však svoje právo nevyužili a pohľadávku voči Družstvu si neuplatnili v konkurze vyhlásenom na majetok Družstva spôsobom, ktorý stanovujú právne predpisy, čím sa nestali účastníkom konkurzného konania. Z uvedeného vyplýva, že v čase rozhodovania súdu nepreukázali bezúspešnosť uplatňovania svojich práv voči Družstvu, pričom toho času nie je možné ustáliť majetok úpadcu - Družstva, s ktorým boli navrhovatelia v záväzkovom vzťahu a z ktorého majetku by mohli byť uspokojené ich pohľadávky prípadne i po skončení konkurzného konania uplatňované i v prebiehajúcom konaní titulom náhrady škody za nesprávny úradný postup. Navrhovatelia zároveň nepodali ani žalobu proti členom predstavenstva Družstva alebo kontrolnej komisii Družstva v zmysle § 251 ods. 2, § 243a ods. 4 a § 244 ods. 8 Obchodného zákonníka. Navrhovatelia si teda mali primárne uplatňovať svoje nároky voči Družstvu, resp. voči členom predstavenstva a kontrolnej komisii Družstva, a až v prípade bezúspešnosti vymoženia predmetných pohľadávok by do úvahy prichádzalo uplatňovanie náhrady škody voči štátu (v prípade preukázania zodpovednosti odporcu za škodu). Z tohto dôvodu nemohol súd v rozhodnom čase ustáliť, či a najmä v akej výške vznikla navrhovateľom škoda, a ktoré okolnosti boli rozhodujúce aj pre plynutie premlčacej doby na uplatnenie nároku na náhradu škody voči štátu. Ak teda neexistuje škoda v dobe rozhodovania súdu o uplatnených nárokoch navrhovateľov na ich náhradu, tieto boli uplatnené predčasne.

Súd považuje za potrebné skonštatovať, že pokiaľ sa navrhovatelia odvolávali na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 29Cdo 4968/2009, nemožno ho na daný prípad aplikovať, a to práve z dôvodu vyjadrenia správcu konkurznej podstaty Družstva, z ktorého je zrejmé, že konkurzné konanie nie je doposiaľ ukončené a vzhľadom na jeho stav nemožno jednoznačne konštatovať vylúčenie možnosti uspokojenia pohľadávky navrhovateľov ako prípadných veriteľov v rozsahu, v ktorom sa v prebiehajúcom konaní domáhajú náhrady škody.

Súd ďalej konštatuje, že aj v prípade preukázania vzniku škody, žalobnému návrhu by nebolo možné vyhovieť z dôvodu nepreukázania tvrdého nesprávneho úradného postupu odporcu.

Pri posudzovaní tvrdého nesprávneho úradného postupu odporcu sa súd stotožnil s tvrdeniami a argumentáciou odporcu v danom smere.

Pokiaľ ide o nesprávny úradný postup spočívajúci v oneskorení zistení neaktuálnosti údajov zahrnutých do Prospektu investície, a tým neplatnosti Prospektu investície a následnom oneskorení zakázania činnosti Družstva, súd konštatuje, že dohľad NBS nad činnosťou Družstva ako vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt bol regulovaný zákonom č. 566/2001

Z.z. v obmedzenom, resp. vymedzenom rozsahu, spočívajúcom v kontrole tých povinností uložených vyhlasovateľovi verejnej ponuky majetkových hodnôt zákonom (zverejnenie schváleného Prospektu investície pred začatím verejnej ponuky, plnenie informačných povinností, predloženie na posúdenie oznámenia o verejnej ponuke majetkových hodnôt, dodržiavanie ustanovenia § 126 ods. 5 zákona č. 566/2001 Z.z.).

K takým povinnostiam patrila počnúc od 01. 01. 2009 i povinnosť aktualizácie Prospektu investície podľa § 125c ods. 1 v spojení s § 127 ods. 4 zákona č. 566/2001 Z. z. a počnúc od 01. 06. 2010 povinnosť dodržiavania Prospektu investície podľa § 129 ods. 3 zákona č. 566/2001 Z.z. V prípade vzniku novej významnej skutočnosti, vecnej chyby alebo nepresnosti, týkajúcej sa údajov, zahrnutých do Prospektu investície, ktorá by mohla ovplyvniť správne hodnotenie majetkových hodnôt, malo Družstvo tieto uviesť v dodatku Prospektu investície. Povinnosť aktualizácie Prospektu investície sa vzťahovala primárne na Družstvo, ktoré malo v takom prípade vypracovať dodatok Prospektu investície a predložiť ho na schválenie NBS. Ak štatutárny orgán Družstva nespĺnil povinnosť a o nových významných skutočnostiach nepredložil dodatok k Prospektu investície, Národná banka Slovenska mohla tieto skutočnosti zistiť až s určitým časovým odstupom, najmä pri plnení zákonom uloženej periodickej informačnej povinnosti Družstva. Nemožno pritom opomenúť, že štatutárny orgán Družstva počas celej doby verejnej ponuky zodpovedal za pravdivosť a úplnosť údajov v Prospekte investície (§ 128 ods. 1 písm. h/ zákona č. 566/2001 Z. z.), pričom schválenie Prospektu investície nemalo za následok aj schválenie Zmluvy o riadení portfólia, ktorá bola zaradená do zoznamu zmlúv zabezpečujúcich odbyť výrobkov vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt alebo realizáciu poskytovaných služieb, ktoré poskytuje (§ 128 ods. 1 písm. a/ bod 10 zákona č. 566/2001 Z. z.); Národná banka Slovenska totiž nemala právomoc vykonávať dohľad nad celkovou činnosťou Družstva. Družstvo až do 15. 04. 2010, kedy požiadalo o preskúmanie postupu obchodníka s cennými papiermi, nesignalizovalo Národnej banke Slovenska zhoršenie jeho finančnej situácie, príp. nedostatky v činnosti obchodníka s cennými papiermi. Pri výkone dohľadu na mieste samom v dňoch 20. 04. do 06. 05. 2010 Národná banka Slovenska zistila zmeny v údajoch v Prospekte investície, ktoré by mohli ovplyvniť hodnotenie majetkových hodnôt, s následkom neaktuálnosti Prospektu investície, nie však jeho neplatnosti, pretože zo žiadnych ustanovení zákona č. 566/2001 Z.z. nevyplýva neplatnosť Prospektu investície pre neaktuálnosť jeho údajov (tá sa vzťahuje len na Prospekt cenných papierov podľa § 123 zákona č. 566/2001 Z.z.- pozn. súdu). Národná banka Slovenska vyzvala Družstvo na predloženie žiadosti o schválenie dodatku Prospektu investície. Ako vyplýva z rozhodnutia NBS zo dňa 26. 08. 2010, č. OPK-5664/1-5/2010, Družstvo predmetnú žiadosť Národnej banke Slovenska síce predložilo, táto však neobsahovala všetky náležitosti podľa zákona č. 747/2004 Z.z., pričom rovnaké nedostatky mal aj dodatok Prospektu investície v zmysle zákona č. 566/2001 Z.z., a tieto neboli i napriek viacnásobnému predĺženiu lehoty na doplnenie žiadosti a dodatku odstránené a konanie bolo zastavené. Medzičasom NBS iniciovala konanie o uložení sankcie podľa § 144 ods. 4 zákona č. 566/2001 Z.z. za porušenie ustanovení § 129 ods. 3 citovaného zákona, ktoré ukončila vydaním rozhodnutia dňa 30. 05. 2011, č. ODT-10890-4/2010, ktorým zakázala Družstvu predaj majetkových hodnôt. Je teda zrejmé, že NBS konala v rámci svojich oprávnení, stanovených zákonom a súd v jej postupe nezistil namietaný nesprávny úradný postup.

Pokiaľ ide o nesprávny úradný postup spočívajúci v prijatí nedostatočných opatrení na nápravu protiprávneho stavu po zisteníach v Prerokovaní nedostatkov podľa zápisu zo dňa 24. 08. 2007, súd v prvom rade udáva, že predmetom konania je nesprávny úradný postup odporcu, a nie obchodníka s cennými papiermi; preto v priamej príčinnej súvislosti s ním mohla vzniknúť škoda len Družstvu, a nie navrhovateľom. Navrhovatelia totiž neboli v žiadnom záväzkovom, či v inom vzťahu s obchodníkom s cennými papiermi. Účastníkom takého vzťahu vzniknutého na základe zmluvy o riadení portfólia bolo len Družstvo, a preto z tohto právneho vzťahu potom vyplývali práva a povinnosti len jeho účastníkom. Ako súd uviedol vyššie dohľad Národnej banky Slovenska bol limitovaný zákonom č. 566/2001 Z.z., a preto informácie a podklady, ktoré mala NBS zisťovať v rámci predmetu dohľadu podľa § 135 ods. 2 a § 137 ods. 2 zákona č. 747/2004 Z.z. o dohľade sa vzťahovali výlučne ku konkrétnemu druhu dohliadaného subjektu, v danom prípade Družstvu ako vyhlasovateľovi verejnej ponuky majetkových hodnôt, so zohľadnením jemu zákonom vymedzených povinností. Zákon Družstvu neukladal povinnosti v oblasti obmedzenia a rozloženia rizika, prípadne krytia rizika. Národná banka Slovenska na základe údajov o štruktúre majetku Družstva k 31. 12. 2005 a 31. 12. 2006 síce zistila nedostatky v oblasti dodržiavania Prospektu investície, avšak podľa právnej úpravy platnej v danom období roka 2007 nemohla uložiť Družstvu sankciu, pretože povinnosť dodržiavať Prospekt investície sa v tom čase na vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt nevzťahovala. Národná banka Slovenska ako štátny orgán, ktorého činnosť je všeobecne regulovaná článkom 2, ods. 2 Ústavy SR, nemohla konať nad rámec, rozsah a spôsob stanovený zákonom, a preto

zistené nedostatky a nezrovnalosti v činnosti Družstva prerokovala na stretnutí s členmi štatutárneho orgánu Družstva dňa 24. 08. 2007 a súčasne dala odporúčania na nápravu tohto stavu. Národná banka Slovenska v danom období (po 24. 08. 2007) preto nemohla pristúpiť k uloženiu peňažnej sankcie, pozastaviť alebo zakázať predaj majetkových hodnôt za nedodržiavanie Prospektu investície podľa § 144 ods. 4 zákona č. 566/2001 Z.z., ktoré oprávnenia použila pri zistení neaktuálnosti Prospektu investície po 01. 06. 2010.

Čo sa týka nesprávneho úradného postupu odporcu spočívajúceho v prijatí nedostatočných opatrení na nápravu protiprávneho stavu po zistení závažných pochybení OCP pri činnosti voči Družstvu, súd má za to, že ani v tomto smere sa nemožno stotožniť s argumentáciou navrhovateľov, a to v prvom rade pre absenciu priamej príčinnej súvislosti s prípadnou škodou na strane navrhovateľov. Zároveň súd poukazuje na to, že z listinných dôkazov, najmä jednotlivých rozhodnutí NBS o uložení pokuty vo výške 500.000,-Sk (rozhodnutie zo dňa 08. 01. 2008, č. OPK 9750/3/2007), vo výške 300.000,-Sk (rozhodnutie zo dňa 20. 08. 2008, č. OPK-9750-5/2007) je zrejmé, že Národná banka Slovenska činnosť OCP sledovala, pričom nebolo jej povinnosťou informovať Družstvo o výsledných zisteniach. Zákon č. 747/2004 Z. z. o dohľade totiž ustanovuje v § 2 ods. 2, že dohľad nad dohliadanými subjektmi je neverejný a konanie pred NBS vo veciach dohľadu rovnako neverejný. Preto je účastníkom konania v konaní o uložení pokuty alebo inej sankcie alebo opatrenia na nápravu len dohliadaný subjekt alebo iná osoba, ktorej sa má pokuta, prípadne sankcia uložiť. Navyše, je súd toho názoru, že vzhľadom na záväzkový vzťah medzi OCP a Družstvom založený Zmluvou o riadení portfólia, bolo primárne povinnosťou Družstva, ktoré malo všetky dostupné informácie o činnosti obchodníka, aby zabezpečilo priamu kontrolu plnenia jeho povinností a dohľad nad jeho činnosťou voči Družstvu. V tomto smere potom nemožno zanedbať ani povinnosti samotných navrhovateľov, ktorí sa ako členovia Družstva mali aktívne a včas zaujímať o svoje práva a ich výkon voči Družstvu a jeho orgánom a zamedziť tak znehodnoteniu, príp. nevykonalnosti svojich majetkových a iných práv súvisiacich s Družstvom.

Súd na základe vyššie uvedeného posúdil nároky navrhovateľov ako nedôvodné a v celom rozsahu ich zamietol, keď v konaní nepreukázali vznik škody, nesprávny úradný postup, a tým ani vznik príčinnej súvislosti medzi škodou a postupom, teda základné predpoklady vyvodenia zodpovednosti odporcu za škodu ako aj podmienok pre priznanie náhrady škody.

Pokiaľ ide o listinné dôkazy týkajúce sa vzťahu medzi Družstvom a obchodníkom s cennými papiermi, ktoré založili do súdneho spisu navrhovateľa, súd sa s nimi oboznámil, avšak bližšie ich nevyhodnocoval, nakoľko predmetom konania nebol nesprávny úradný postup odporcu pri výkone dohľadu nad OCP. Súd zároveň zamietol návrhy navrhovateľov na vykonanie dokazovania zabezpečením účtovníctva Družstva od roku 2002 do roku 2010 a vylúčením svedkov G.. L. K., N.. T. Š., N.. Y. W. a N.. U. K., keď považoval vykonanie navrhovaných dôkazov za nadbytočné, nakoľko predloženie účtovníctva Družstva a svedecké výpovede neboli potrebné na preukázanie tvrdení navrhovateľov, pričom tvrdený nesprávny úradný postup je upravený príslušnými právnymi predpismi. Navrhovatelia podali v predmetnej veci návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdnym dvorom Európskej únie podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

Podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku, súd konanie preruší ak rozhodol, že požiada Súdny dvor Európskych spoločností (od 01.12.2009 Súdny dvor Európskej únie) o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy.

Podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len "ZFEÚ"), Súdny dvor Európskej únie má právomoc vydať predbežný názor o otázkach, ktoré sa týkajú a) výkladu zmlúv; b) platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov alebo úradov alebo agentúr Únie;

Ak sa takáto otázka položí v konaní pred vnútroštátnym súdnym orgánom a tento súdny orgán usúdi, že rozhodnutie o nej je nevyhnutné pre vydanie jeho rozhodnutia, môže sa obrátiť na Súdny dvor Európskej únie, aby o nej rozhodol.

Ak sa takáto otázka položí v konaní pred vnútroštátnym súdnym orgánom, proti ktorého rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok podľa vnútroštátneho práva, je tento súdny orgán povinný obrátiť sa na Súdny dvor Európskej únie.

Ak sa takáto otázka položí v prebiehajúcim konaní pred súdnym orgánom členského štátu v súvislosti s osobou, ktorá je vo väzbe, Súdny dvor Európskej únie koná bezodkladne.

Z článku 267 ZFEÚ vyplýva, že otázka, či vnútroštátny súd alebo sudca predložia prejudiciálnu otázku, alebo nie, sa rieši na základe jeho úsudku a subjektívneho presvedčenia opierajúceho sa o skutkové a právne okolnosti prípadu, ktorý tento súd prejednáva a rozhoduje, samozrejme okrem prípadov, kedy má povinnosť tak urobiť. Podľa toho sa rozlišuje fakultatívne a obligatórne konanie o predbežnej otázke. Aby si vnútroštátny súd mohol zväziť otázku možnosti obrátiť sa na Súdny dvor Európskej únie so žiadosťou o prejudiciálne konanie, nesmie ísť o súd posledného

stupňa inštančného postupu, proti ktorého rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok a nesmie ísť o otázku platnosti úniového práva, ale výlučne o otázku výkladu práva Únie. V právnom poriadku SR sa zohľadňujú aj mimoriadne opravné prostriedky, hoci v podstate obmedzené len na dovolanie podľa § 236 a nasl. O.s.p., pretože z povahy veci sa neprihliada na obnovu konania. To znamená, že v prípade, ak je proti rozhodnutiu súdneho orgánu, ktorý rozhoduje vec vo veci samej prípustné dovolanie, taký súdny orgán nemá povinnosť obrátiť sa s prejudiciálnou otázkou na Súdny dvor.

Predpokladom povinnosti začať konanie o predbežnej otázke týkajúcej sa výkladu komunitárneho práva je v zmysle ustálenej judikatúry Súdneho dvora predovšetkým skutočnosť, či otázka komunitárneho práva týkajúca sa platnosti alebo výkladu úniového práva, je pre riešenie daného prípadu relevantná. Zmyslom riešenia predbežnej otázky nie je rozhodnúť konkrétny spor, ktorý je vo výlučnej kompetencii súdu členskej krajiny, ale zabezpečiť jednotný výklad komunitárneho práva. Rozhodnutie o otázke hraníc aplikovateľnosti úniového práva (tiež o jeho výklade alebo o jeho platnosti) teda musí mať bezprostredný súvis so sporom prejednávaným vnútroštátnym súdom v tom zmysle, že ho determinuje po stránke právnej. Zároveň prejudiciálna otázka nastolená Súdnemu dvoru EÚ nesmie byť zjavne neopodstatnená a irelevantná vo vzťahu k prebiehajúcemu konaniu, jej potenciálne zodpovedanie musí mať reálny dosah na prebiehajúci spor, a zároveň nesmie ísť o otázku akademickú v tom zmysle, že táto otázka nemá reálny základ v prejednávanom spore.

V prejednávanej veci neprináleží Okresnému súdu Bratislava I povinnosť predložiť prejudiciálnu otázku vyvolanú navrhovateľom Súdnemu dvoru, nakoľko sa nejedná o súd rozhodujúci v poslednom stupni, proti rozhodnutiu ktorého nie je prípustný opravný prostriedok a nejde tu ani o posúdenie platnosti ustanovenia práva Únie, ale výlučne o otázku výkladu práva Európskej únie, resp. jeho porušenia. V danom prípade tak nebolo potrebné skúmať naplnenie niektorej z výnimiek zbavujúcich súdny orgán povinnosti položiť prejudiciálnu otázku. Nakoľko súdu ostala fakultatívna možnosť rozhodnúť o položení / nepoložení prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru, skúmal potrebnosť a odôvodnenosť jej polozenia / nepolozenia.

Pokiaľ ide o samotné prejudiciálne konanie, predmetom konania o prejudiciálnej otázke pred Súdnym dvorom Európskej únie môžu byť len dva typy prejudiciálnych otázok. Otázky týkajúce sa výkladu úniových právnych aktov alebo otázky týkajúce sa platnosti úniových právnych aktov. Súdny dvor nerozhoduje ani o sporných skutkových otázkach konania pred národným súdom, ani o výklade alebo aplikácii vnútroštátneho práva.

V tomto konkrétnom prípade sa navrhovatelia domáhali polozenia týchto prejudiciálnych otázok :

1. Je porušením práva Európskej únie, ak členský štát zavedie do vnútroštátneho poriadku inštitút verejnej ponuky majetkových hodnôt, ktorý je zjavne totožný s inštitútom verejnej ponuky cenných papierov predpokladaným v Smernici 2003/71/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 04. 11. 2003 o prospekte, ktorý sa zverejňuje pri verejnej ponuke cenných papierov alebo ich prijatí na obchodovanie, a o zmene a doplnení smernice 2001/34/ES a na tento inštitút verejnej ponuky majetkových hodnôt sa štát následne odvoláva vo vnútroštátnom konaní o zodpovednosti za škodu štátu spôsobenú Národnou bankou Slovenska spotrebiteľom na finančnom trhu nedostatočným výkonom dohľadu nad subjektmi prevádzkujúcimi verejnú ponuku majetkových hodnôt tým spôsobom, že štát argumentuje, že inštitút verejnej ponuky majetkových hodnôt je osobitosťou národnej legislatívy, na ktorú sa právo Európskej únie nevzťahuje ?

2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku, je porušením článku 288 Zmluvy o fungovaní Európskej únie v spojení s čl. 29 Smernice 2003/71/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 04. 11. 2003 o prospekte, ktorý sa zverejňuje pri verejnej ponuke cenných papierov alebo ich prijatí na obchodovanie, a o zmene a doplnení smernice 2001/34/ES, ak členský štát v rozpore s povinnosťami uloženými štátu v čl. 21 ods. 3 písm. d) a f) Smernice 2003/71/ES poukazuje vo vnútroštátnom konaní o zodpovednosti za škodu štátu spôsobenú Národnou bankou Slovenska spotrebiteľom na finančnom trhu nedostatočným výkonom dohľadu nad subjektmi prevádzkujúcimi verejnú ponuku majetkových hodnôt, že Národná banka Slovenska nemala v zmysle vnútroštátnej legislatívy po implementácii Smernice 2003/71/ES dostatočné kontrolné a sankčné kompetencie na včasné zakázanie nezákonne vykonávanej verejnej ponuky majetkových hodnôt subjektmi, nad ktorými mala v zmysle vnútroštátnej legislatívy povinnosť vykonávať dohľad na finančnom trhu?

Súd po posúdení návrhu navrhovateľov na predloženie nimi navrhovaných prejudiciálnych otázok dospel k záveru, že tento je nedôvodný, nakoľko odpoveď na vyššie uvedené otázky nemá bezprostredný súvis s prebiehajúcim konaním, v tom zmysle, že by ho determinovala po právnej stránke. Predmetom tohto konania je náhrada škody, ktorá mala byť navrhovateľom spôsobná údajným nesprávnym úradným postupom odporcu, keď tento údajne nevykonal riadne a odborne dohľad nad Družstvom ako vyhlasovateľom verejnej ponuky majetkových hodnôt a Obchodníkom s cennými papiermi ani

neprijal vhodné opatrenia, aby zabránil škode navrhovateľov na majetku. Súd sa nestotožnil s názorom navrhovateľov, že inštitút verejnej ponuky majetkových hodnôt je zjavne totožný s inštitútom verejnej ponuky cenných papierov, vzhľadom na to, že tieto inštitúty sú upravené rôznymi predpismi Európskej únie (konkrétne verejná ponuka majetkových hodnôt je regulovaná Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2011/61/EÚ z 08.06.2011 o správcoch alternatívnych investičných fondov a o zmene a doplnení smerníc 2003/41/ES a 2009/65/ES a nariadení (ES) č. 1060/2009 a (EÚ) č. 1095/2010 a inštitút verejnej ponuky cenných papierov je regulovaný Smernicou Európskeho parlamentu a Rady č. 2003/71/ES zo 04. 11. 2003 o prospekte, ktorý sa zverejňuje pri verejnej ponuke cenných papierov alebo ich prijatí na obchodovanie, a o zmene a doplnení smernice 2001/34/ES, ak členský štát v rozpore s povinnosťami uloženými štátu v čl. 21 ods. 3 písm. d) a f) Smernice 2003/71/ES), a sú upravené a zadefinované v rôznych zákonných ustanoveniach právneho poriadku Slovenskej republiky, a to v § 126 (do 21. 07. 2013, inštitút verejnej ponuky majetkových hodnôt) a v § 120 (inštitút verejnej ponuky cenných papierov) zákona č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Úprava verejnej ponuky majetkových hodnôt bola zavedená do právneho poriadku SR preto, aby upravila podmienky činnosti už existujúcich podnikateľských subjektov, na ktoré sa verejná ponuka cenných papierov nevzťahovala a ani nevzťahuje z dôvodu ich rozdielného zadefinovania, ktoré zohľadňuje i rozdielne investičné stratégie a metódy podnikania pri verejnej ponuke majetkových hodnôt v porovnaní s podnikaním pri verejnej ponuke cenných papierov na základe zverejneného prospektu cenných papierov.

V zmysle vyššie uvedeného súd nevyhovел žiadosti navrhovateľov o podanie prejudiciálnej otázky na Súdny dvor Európskej únie a ich návrh na prerušenie konania zo dňa zamietol.

Nad rámec uvedeného je potrebné poznamenať, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú (podľa názoru súdu) pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzal do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn. IV. ÚS 115/03).

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. keď odporcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, nepriznal právo na ich náhradu voči navrhovateľovi, ktorý vo veci úspech nemal, nakoľko odporca si náhradu trov konania neuplatnil a v konaní mu ani žiadne trov nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia Krajskému súdu v Bratislave, podaním na tunajšom súde, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania možno rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.